A°. 1908. N°. 49.

PUBLICATIE-BLAD.

VERORDENING,

betreffende de overdrachtsbelasting.

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

In overweging genomen hebbende, dat het noodig is de verschillende regelingen betreffende de rechten van opdracht en overdracht van onroerende goederen en vaartuigen door eene nieuwe algemeene regeling te vervangen;

Heeft, na verkregen goedkeuring van den Kolonialen Raad en gelet op de tweede zinsnede van artikel 50 van het regeringsreglement dezer kolonie, vastgesteld onderstaande verordening tot heffing eener overdrachtsbelasting:

HOOFDSTUK I.

Algemeene bepalingen.

Artikel 1.

In deze verordening wordt verstaan onder:

„overdracht": ook de vestiging en afstand van de zakelijke rechten, bij de artikelen 560, nos. 1—5, en 563 n°. 1 van het Burgerlijk Wetboek opgenoemd;

„onroerende zaken": onroerende zaken, welke binnen de Kolonie gelegen of gevestigd zijn;

„schepen": in de Kolonie thuisbehoorende zeeschepen, de grootte hebbende van meer dan tien tonnen;

„legger": de ten tijde van de rechtshandeling geldende legger, opgemaakt krachtens de Grondbelastingverordening 1908. Als dagteekening der rechtshandeling geldt de dagteekening der akte, tenzij het tegendeel blijkt.

Artikel 2.

In alle akten van overdracht en van scheiding van onroerende zaken en schepen moeten de titels van aankomst en de dagteekening, het deel en het nummer der laatste overschrijving in de openbare registers worden vermeld; wanneer een of ander of beide niet aan partijen bekend is, wordt zulks in de akte verklaard. Bij gebreke van deze vermeldingen of verklaringen wordt voor iedere overtreding eene boete van vijf gulden verbeurd door den ambtenaar, ten wiens overstaan de akte werd verleden.

Artikel 3.

Onverminderd de bepalingen van het Burgerlijk Wetboek en het Wetboek van Koophandel omtrent overdracht van onroerende zaken en schepen, moeten oprichtingen van vennootschap, zedelijke lichamen, coöperatieve of andere rechtspersoonlijkheid bezittende vereenigingen (hierna verder genoemd: „vereenigingen"), waarbij onroerende zaken of schepen worden ingebracht, de in artikel 12 dezer verordening bedoelde overeenkomsten betreffende zoodanige zaken en de in-het-leven-roeping van stichtingen, tot welker vermogen daarbij onroerende zaken worden bestemd, op straffe van nietigheid geschieden bij authentieke akte.

Ten aanzien van deze akten is het bepaalde bij het vorige artikel toepasselijk.

HOOFDSTUK II.

Aard der belasting.

Artikel 4.

Onder den naam van overdrachtsbelasting wordt eene belasting geheven op de akten en de vonnissen van overdracht van onroerende zaken en van schepen.

Met overdracht wordt voor de toepassing dezer verordening gelijkgesteld:

1°. inbreng in naamlooze vennootschappen, zedelijke lichamen, coöperatieve en andere vereenigingen;

2°. inbreng door den commanditairen vennoot in commanditaire vennootschappen op aandeelen.

De belasting is mede schuldig op scheidingen, in de gevallen bij deze verordening bepaald.

Artikel 5.

De belasting is niet schuldig:

a. bij verkrijging door het Gouvernement;

b. van schenkingen;

c. bij inbreng in maat- of vennootschappen, andere dan naamlooze of commanditaire op aandeelen in het geval bij artikel 4, tweede lid, omschreven;

d. van scheidingen tusschen medeëigenaren, mits de titel van medeëigendom is vermeld en de medeëigendom behoorlijk is aangetoond en behoudens de bepalingen van de volgende artikelen;

e. in het geval bij artikel 12 bedoeld, wanneer de overeenkomst betrekking heeft op het geval van overlijden, voorzooverre geene vergoeding is bedongen.

Artikel 6.

Op akten van scheiding is de belasting schuldig over de waarde der onroerende zaken of schepen, ten aanzien van welke de titel van medeëigendom niet in de akte is vermeld en de mede-eigendom niet behoorlijk is aangetoond.

Artikel 7.

Op akten van scheiding van onroerende zaken of schepen, gemeen krachtens maat- of vennootschap, is de belasting schuldig over de waarde ten tijde der scheiding van de ingebrachte doch aan andere dan den inbrenger of diens erfgenamen of rechtverkrijgenden toegedeelde onroerende zaken en schepen of aandeelen daarin.

Het door een deelgenoot op de in artikel 12 bedoelde wijze, of door aankoop na de oprichting der maat- of vennootschap verkregen aandeel in de door anderen ingebrachte onroerende zaken of schepen wordt voor de berekening van de op de

scheiding verschuldigde belasting geacht door dien deelgenoot of zijne erfgenamen of rechtverkrijgenden te zijn ingebracht, mits blijkt, dat voor de verkrijging van dat aandeel de overdrachts- of successiebelasting is betaald.

De belasting volgens dit artikel is niet schuldig op scheidingen van zaken, gemeen door ontbinding eener naamlooze vennootschap of den in artikel 4 bedoelden inbreng in eene commanditaire vennootschap op aandeelen, indien wegens den inbreng de belasting is betaald.

Artikel 8.

Indien de onverdeeldheid van onroerende zaken of schepen uitsluitend uit eene overdracht is ontstaan, is op de akte van scheiding daarvan de belasting schuldig over de waarde van het aan hen, die zelven of wier erflaters of rechtsvoorgangers uitsluitend bij overdracht een aandeel verkregen hadden, toegedeelde, na aftrek van het aandeel krachtens den titel van medeëigendom in elke hun toegedeelde zaak, voor de verkrijging waarvan de belasting is betaald.

De bepaling is niet toepasselijk, wanneer de onverdeeldheid is ontstaan door:

1. inbreng in eene maat- of vennootschap, in welk geval artikel 7 geldt;
2. overdracht van het geheel door den eenigen eigenaar of alle mede-eigenaren tezamen aan gezamenlijke verkrijgers;
3. ontbinding van een zedelijk lichaam of van eene coöperatieve of andere vereeniging, mits wegens den inbreng de belasting is betaald.

Artikel 9.

Indien bij eene scheiding, als bedoeld bij artikelen 7 en 8, aan verschillende deelgerechtigden tezamen zaken zijn toegedeeld en later tot scheiding dier zaken wordt overgegaan, is op de latere akte of akten wegens deze verdeeling de belasting schuldig, die, zoo de daarbij gedane toedeelingen reeds bij de eerste akte hadden plaats gehad, meer verschuldigd zoude zijn geweest dan hierop is geheven.

Artikel 10.

Op akten van verkoop van aandeelen in onroerende zaken of schepen, gemeen krachtens maat- of vennootschap of ontbinding van een zedelijk lichaam, eene coöperatieve of andere

vereeniging, is, wanneer die overdracht geschiedt aan een medeeigenaar krachtens denzelfden titel of zijne erven of rechtverkrijgenden, de belasting bovendien schuldig van de waarde van des koopers aandeel krachtens dien titel.

Dit artikel is niet toepasselijk:

1°. wanneer de zaken gemeen waren door ontbinding van eene naamlooze vennootschap, van een zedelijk lichaam, eene coöperatieve of andere vereeniging, of door den in artikel 4 bedoelden inbreng in eene commanditaire vennootschap op aandeelen, indien wegens den inbreng de belasting is betaald;

2°. wanneer of voorzooverre de kooper zelf de zaken had ingebracht.

Artikel 11.

Akten, die ten aanzien van in het gemeen bezeten onroerende zaken of schepen de verklaring bevatten, dat daarvan de verdeeling heeft plaats gehad, zonder opgaaf van al de verdeelde zaken, van hare waarde en de wijze van verdeeling, worden voor de toepassing dezer verordening als akten van scheiding aangemerkt en is de belasting schuldig over de waarde van de onroerende zaken en schepen, tenzij partijen, op dezelfde wijze als bij artikel 17 voor de daar bedoelde gevallen bepaald, de ontbrekende opgaven doen en aantoonen, dat geen of minder belasting schuldig is.

De te veel geheven belasting wordt teruggegeven, indien de vereischte schriftelijke opgaven en gemelde aantooning alsnog geschieden binnen den verjaringstermijn.

Artikel 12.

Wanneer, met uitzondering van het geval van huwelijksgemeenschap, een aandeel in onroerende zaken of schepen, ingevolge overeenkomst tusschen de medeëigenaren bij uittreding uit de bestaande gemeenschap aan medeëigenaren verblijft, tegen of zonder vergoeding aan den uitgetredene, wordt bij elk zoodanig uittreden op de van bedoelde overeenkomst opgemaakte akte de belasting bijgevorderd, alsof het aandeel van den uitgetredene bij de uittreding aan de verkrijgers ware overgedragen.

Het bepaalde bij het vorige lid is eveneens toepasselijk, wanneer bedoelde overeenkomst betrekking heeft op het geval van overlijden, doch slechts in zooverre, dat de belasting schuldig is over de waarde, die aan de erfgenamen of rechtverkrijgenden van den overledene wordt vergoed.

HOOFDSTUK III.

Bedrag en Grondslagen.

Artikel 13.

De belasting bedraagt twee ten honderd van de waarde der zaken, opgevat volgens de bepalingen dezer verordening.

Artikel 14.

Indien de belasting binnen het jaar, voorafgegaan aan de registratie eener aan deze belasting onderworpen akte, wegens de overdracht derzelfde zaken bij de registratie eener akte is betaald of verschuldigd is geworden, bedraagt de belasting slechts een tweede ten honderd; met dien verstande dat, zoo de prijs of de waarde, die tot grondslag der heffing moet strekken, tijdens de latere akte hooger is dan tijdens de vorige, over het verschil twee ten honderd schuldig is.

Dit artikel is niet toepasselijk, wanneer de titels van aankomst in de latere akte niet of niet volledig zijn vermeld.

Voor de toepassing van dit artikel worden aan de belasting onderworpen vonnissen met gemelde akten gelijkgesteld.

Artikel 15.

De belasting is schuldig wegens elke overdracht afzonderlijk.

Zij wordt berekend over veelvouden van tien gulden; indien de waarde, die tot grondslag der heffing moet strekken, niet juist een veelvoud van tien gulden bedraagt, wordt de belasting over het naast hoogere veelvoud berekend.

Artikel 16.

Met betrekking tot onroerende zaken geldt als waarde, die tot grondslag der heffing moet strekken:

a. bij ruiling, de waarde aan de zaken, in de akte toegekend, namelijk, indien die waarde voor de aan beide zijden afgestane zaken gelijk is, die waarde; anders de hoogste waarde;

b. in de gevallen van de artikelen 4, tweede en derde lid, 10 en 12, de waarde in de akte aan de zaken toegekend;

c. in alle andere gevallen, de prijs opgevat als bij artikel 17 omschreven.

Indien echter in alle deze gevallen de in de akte genoemde waarde of de prijs lager is dan de waarde, in den legger aan de zaken toegekend, strekt laatstgemelde waarde tot grondslag.

Artikel 17.

Onder prijs wordt in deze verordening verstaan de bedongen koopsom of ander æquivalent, vermeerderd met de in geld geschatte waarde van alle bijkomende verplichtingen des verkrijgers, welke schatting door de partijen of namens deze door den notaris vóór de betaling der belasting bij onderteekende verklaring aan den voet der akte moet geschieden.

Indien de koopsom niet in de akte is uitgedrukt, zijn partijen verplicht die bij onderteekende verklaring aan den voet der akte op te geven en indien het æquivalent niet in eene geldsom bestaat, op dezelfde wijze de geldswaarde van dat æquivalent te schatten.

Hetzelfde geldt, wanneer de waarde, die tot grondslag der heffing moet strekken, niet in de akte is uitgedrukt.

Bij gebreke van de hiervóór bedoelde opgave of schattingen, worden de prijs of ander æquivalent en de geldswaarde der bijkomende verplichtingen of de waarde ambtshalve door den Ontvanger geschat.

Indien aan den Ontvanger de in de akte uitgedrukte koopsom of de opgave daarvan onjuist of eene waardeschatting te laag voorkomt, wordt, hetzij de koopsom, hetzij de waarde, die tot grondslag der heffing moet strekken, door hem ambtshalve geschat en daarover de belasting berekend.

Artikel 18.

Wanneer in den legger de overgedragen zaak een gedeelte uitmaakt van een perceel of met andere onroerende zaken in éénе som is geschat, wordt door den Ontvanger zoo noodig gehandeld op de wijze als bij artikel 36, tweede en derde lid der Grondbelastingverordening 1908 in het daar bedoelde geval ten aanzien van den Inspecteur is voorgeschreven en de belasting voorloopig geheven over den prijs of zoo noodig de door den notaris of partijen aan den voet der akte gedane opgave of schatting of bij gebreke daarvan naar de door den Ontvanger gedane schatting, behoudens bijvordering of teruggave.

Artikel 19.

Met betrekking tot schepen, geldt als waarde, die tot grondslag der heffing moet strekken :

a. bij ruiling, de waarde aan de zaken in de akte toegekend, namelijk, indien de waarde van de aan beide zijden afgestane zaken gelijk is, die waarde; anders de hoogste waarde;

b. in de gevallen van de artikelen 4, tweede en derde lid, 10 en 12, de waarde in de akte aan de zaken toegekend;

c. in alle andere gevallen, de prijs, opgevat als bij artikel 17 omschreven.

Indien echter in alle deze gevallen de in de akte genoemde waarde of de prijs lager is dan de algemeene verkoopwaarde, strekt deze laatste tot grondslag.

Het bepaalde bij artikel 17 is toepasselijk met dien verstande, dat zoo noodig ook, op dezelfde wijze als daar bepaald, de algemeene verkoopwaarde door partijen moet worden geschat.

Wanneer de Ontvanger meent, dat de in de akte uitgedrukte of aan den voet der akte opgegeven koopsom onjuist is of eene waardeschatting of de schatting der algemeene verkoopwaarde hem te laag voorkomt, wordt, hetzij de koopsom, hetzij de waarde, die tot grondslag der heffing moet strekken, door hem ambtshalve geschat en daarover de belasting berekend.

Artikel 20.

Indien de schuldenaar der belasting bezwaar heeft tegen eenige schatting des Ontvangers, waarnaar de belasting is geheven, kan hij vorderen, dat de waarde, die tot grondslag der heffing moet strekken, bij vonnis worde bepaald.

Deze vordering geschiedt door dagvaarding van den Ontvanger voor den Kantonrechter van het eiland, waar de onroerende zaak is gelegen of gevestigd of het schip thuis behoort.

De Kantonrechter kan zich doen voorlichten door drie deskundigen, door hem ambtshalve te benoemen.

Tegen de uitspraak van den Kantonrechter is geen hooger beroep toegelaten.

De deskundigen moeten tot het onroerend goed of het schip worden toegelaten. Indien uit hoofde van afwezigheid van het schip de opneming niet kan geschieden binnen een bekwamen termijn, door den Kantonrechter bij de benoeming

der deskundigen voor elke opneming te bepalen, blijft de opneming achterwege. Wanneer de toegang wordt belet of geweigerd, wordt zulks geconstateerd bij proces-verbaal van een ambtenaar der belastingen, die op last van den Inspecteur der belastingen of van den Ontvanger de deskundigen zal vergezellen. Indien de toegang is geweigerd of belet, wordt den eischer zijn eisch ontzegd.

De vordering, bij dit artikel bedoeld, moet worden ingesteld binnen drie maanden na den dag der betaling der belasting, bij gebreke waarvan het vorderingsrecht vervalt.

De artikelen 225 eerste lid, 226 tot en met 230, 231 tweede lid, 232 tot en met 234, 236 en 237 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering zijn, behoudens het hiervóór bepaalde, van toepassing.

Artikel 21.

Is de belasting, die met inachtneming van een uitspraak des Kantonrechters verschuldigd is, meer dan een tiende hooger dan de som, die overeenkomstig de akte, de opgaven of schattingen van partijen zoude zijn geheven, dan wordt ten laste van de in artikel 24 genoemden de verschuldigde belasting verhoogd met een bedrag ten beloope van twee maal het verschil in belasting en zijn de kosten der procedure ten hunnen laste; in alle andere gevallen zijn laatstgemelde kosten ten laste der Administratie.

De verhooging en de proceskosten worden ingevorderd tegelijk met de alsnog verschuldigde belasting.

HOOFDSTUK IV.

Betaling, Belastingschuld, Aansprakelijkheid, Teruggave en Verjaring.

Artikel 22.

De belasting moet bij de aanbieding van de akte of het vonnis ter registratie worden betaald, zooals die door den Ontvanger is berekend, behoudens het recht van terugvordering.

Op het stuk wordt door den Ontvanger voor de betaalde belasting kwijting gegeven.

Artikel 23.

Indien eene overdracht of andere rechtshandeling, in deze verordening bedoeld, onder eene opschortende voorwaarde is geschied, wordt ter keuze van den belastingschuldige òf zekerheid voor de belasting gesteld ten genoegen van den Ontvanger, òf de belasting bij de registratie voldaan, behoudens recht op teruggave, indien bewezen wordt, dat de voorwaarde niet is vervuld.

Artikel 24.

Zoo niet het tegendeel is bedongen, komt de belasting:

a. in de gevallen, bedoeld bij art. 4, tweede lid n°. 1 en 2, ten laste der daarbedoelde lichamen;

b. bij ruiling, ten laste van elk der partijen voor de helft;

c. bij scheiding, ten laste van elk der deelgenooten voor het aandeel, waartoe elk in de verdeelde zaken gerechtigd was;

d. in alle andere gevallen, ten laste van de verkrijgers, elk voor een gelijk deel.

Artikel 25.

Voor de betaling van de belasting en de verhoogingen zijn tegenover de Administratie aansprakelijk, in de gevallen bij het vorige artikel omschreven sub:

a. de bedoelde lichamen;

b. alle contractanten hoofdelijk;

c. alle deelgenooten hoofdelijk;

d. alle verkrijgers hoofdelijk,

behoudens verhaal op de medecontractanten, -deelgenooten en -verkrijgers in de gevallen sub *b*, *c* en *d*.

Artikel 26.

De belasting wordt teruggegeven:

1. wanneer eene overeenkomst of rechtshandeling, waarvan de belasting is betaald, is vernietigd bij eene rechterlijke uitspraak, die in kracht van gewijsde is gegaan;

2. wanneer een vonnis van onteigening wordt bewezen te zijn vervallen overeenkomstig artikel 50 der verordening dd. 13 Juli 1887 (P. B. n°. 23).

Artikel 27.

De Administratie heeft voor de belasting en de verhooging recht van voorrang gedurende twee jaren na de dagteekening der akte of van het vonnis op de zaak, voor den overgang waarvan de belasting schuldig is.

Dit voorrecht gaat boven alle andere, ook boven hypotheek en verband, met uitzondering van de bevoorrechte inschulden, in artt. 1165 n°. 1 en 1175 n°. 1 van het Burgerlijk Wetboek opgenoemd.

Artikel 28.

Er is verjaring:

1. voor de invordering van de belasting van eene niet geregistreerde akte verschuldigd, na dertig jaren na de dagteekening der rechtshandeling. Als die dagteekening geldt de dagteekening der akte, tenzij het tegendeel blijkt;

voor de invordering van de belasting van een niet geregistreerd vonnis, na drie jaren na de dagteekening van het vonnis;

2. voor de invordering van de op eene geregistreerde akte of een geregistreerd vonnis niet of te weinig geheven belasting en voor de terugvordering van belasting, na drie jaren na de registratie. Indien de vordering tot betaling of teruggave van eene voorwaarde afhankelijk is, begint de termijn te loopen van den dag, waarop zij is vervuld of ontbreekt;

3. voor de invordering van de belasting en de verhooging in het geval van artikel 21 na een jaar te rekenen van de uitspraak des kantonrechters; voor de vordering tot teruggave na een jaar te rekenen van den dag der betaling.

Indien eene vervolging gedurende een jaar wordt gestaakt, zonderdat zij voor den rechter is aanhangig gemaakt, is de verjaring onherroepelijk verkregen.

HOOFDSTUK V.

Bijzondere bepalingen.

Artikel 29.

De grossen, afschriften of uittreksels van notariëele akten en vonnissen, aan overdrachtsbelasting onderworpen, moeten aan het slot een letterlijk afschrift van de quitantie voor die belasting inhouden.

Artikel 30.

Het is aan de bewaarders der hypotheken en scheepsbewijzen verboden om eenige akte of eenig vonnis, aan overdrachtsbelasting onderworpen, in de openbare registers over te schrijven, wanneer hun niet is gebleken, dat de overgangsbelasting betaald is.

Artikel 31.

De notarissen zijn niet verplicht hunne diensten te verleenen voor het verlijden van akten, aan overdrachtsbelasting onderworpen, wanneer niet eene voldoende som ter voldoening der belasting in hunne handen ter verrekening is gestort of voor de betaling der belasting voldoende zekerheid is gesteld.

Wat de aan de belasting onderworpen vonnissen betreft, zijn de belanghebbenden verplicht tot gelijke storting als gemeld in handen van den griffier, uiterlijk op den voorlaatsten werkdag van den termijn van registratie.

Artikel 32.

Wanneer akten en vonnissen, aan overdrachtsbelasting onderworpen, niet binnen den voorgeschreven termijn ter registratie zijn aangeboden met gelijktijdige betaling der verschuldigde belasting, wordt, zoo het eene notariëele akte geldt, door den notaris, — zoo het een vonnis betreft, waarvan de belasting in handen van den griffier is gestort, door den griffier, en anders door de verkrijgers krachtens het vonnis, eene boete verbeurd, gelijkstaande met het bedrag der belasting, doch minstens vijftig gulden, onverminderd de aansprakelijkheid voor de verschuldigde belasting.

HOOFDSTUK VI.

Strafbepalingen.

Artikel 33.

Ieder, die in eene notariëele akte eene lagere koopsom doet vermelden dan de werkelijke of in zoodanige akte niet doet opnemen alle bijkomende verbintenissen of bedingen, met het

gevolg, dat de belasting wordt geheven over een lager bedrag dan volgens deze verordening tot grondslag der heffing moet strekken, wordt gestraft met eene boete van f 100 tot f 500 en bij herhaling met eene boete van f 200 tot f 1000 en gevangenisstraf van een tot drie maanden, tezamen of afzonderlijk.

Met dezelfde straf wordt gestraft elke onderteekenaar van eene valsche opgave van de koopsom als in de artikelen 17 en 19 bedoeld.

De belasting, die in de in dit artikel bedoelde gevallen blijkt te min betaald te zijn, wordt ingevorderd.

Artikel 34.

Bij veroordeeling tot geldboete ter zake van overtreding dezer verordening wordt geen subsidiaire gevangenisstraf opgelegd.

Artikel 35.

Met de uitvoering van deze verordening zijn belast de Inspecteur der belastingen en de Gouvernementsontvangers.

Met de opsporing van overtredingen van artikel 33 zijn, behalve de personen in artikel 12 n°. 1—4 van het Wetboek van Strafvordering aangewezen, belast de gemelde Inspecteur en Ontvangers. In die gevallen is artikel 17, eerste lid, tweede zinsnede van gemeld Wetboek op hen toepasselijk.

HOOFDSTUK VII.

Slot- en Overgangsbepalingen.

Artikel 36.

De Gouverneur kan in bijzondere gevallen van dwaling of onwillig verzuim in de nakoming van de bepalingen dezer verordening kwijtschelding, vermindering of teruggave van belasting of verhooging van belasting verleenen.

Artikel 37.

Deze verordening kan worden aangehaald onder den titel van: „Overdrachtsbelastingverordening 1908”.

Artikel 38.

Aan artikel 289 van het Wetboek van Koophandel wordt een derde lid toegevoegd, luidende:

De akten, waarbij zoodanige zeeschepen worden vervreemd of verdeeld, zoomede die, waarbij zakelijke rechten op die schepen worden gevestigd of overgedragen, moeten, op straffe van nietigheid, in authentieken vorm worden verleden.

Artikel 39.

Deze verordening treedt in werking op een door den Gouverneur te bepalen dag.

Met dat tijdstip vervalt de verordening dd. 28 Juli 1881 (P.B. n°. 29).

De tegenwoordige verordening is toepasselijk op alle na de inwerkingtreding opgemaakte akten en gewezen vonnissen.

Zij is mede toepasselijk op de vóór dat tijdstip opgemaakte onderhandsche en buitenlandsche akten, aan op- of overdrachtsbelasting volgens de vroegere verordeningen onderworpen, wanneer op dat tijdstip die belastingen nog niet zijn voldaan; de vroegere regelingen blijven alsdan buiten toepassing.

Gegeven te Willemstad, den 16n. Juli 1908.

J. O. DE JONG V. B. & D.

De Gouvernements-Secretaris a. i.,
H. STATIUS MULLER.

Uitgegeven den 24n. September 1908.

De Gouvernements-Secretaris a. i.,
H. STATIUS MULLER.